

# РЕШЕНИЕ

№ 11048

гр. София, 31.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,**  
в закрито заседание на 31.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Людмила Коева**

като разгледа дело номер **3335** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК, във връзка с чл. 111 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на И. П. Б., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място], срещу Заповед № 130 от 11.03.2025 г. на началник на Затвора [населено място], с която на основание чл.101, т.7, вр. чл.104, ал.1 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“, за нарушение чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС.

Жалбоподателят счита оспорената заповед е незаконосъобразна и моли същата да бъде отменена.

Жалбоподателят, редовно призован, явява се лично. Поддържа подадената жалба, излага съображения за нейната незаконосъобразност.

Ответникът редовно призован, представлява се от юрисконсулт К. която оспорва жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На 03.01.2025 г. в 14:10 часа са получени данни, че върху подсъдимия Р. Р. Р. от 11-та група, 7-мо спално помещение е била ползвана физическа сила от други лица, задържани под стража. След незабавното пристигане на инсп.К. в 11-та група, е

проведен разговор с лицето, което по време на разговора е заявило, че извършители са били л.св. И. П. Б. и подс.Д. Н. М.. Подс.Д. Н. М. е бил конвоиран до СББАЛЛС за преглед и издаване на ФТУ. Издаден е формуляр за травматични увреждания на подс. Р. на дата 03.01.2023 г. от д-р М. Т., в който е вписано обективно състояние: „Има един счупен зъб и има хеметом на лява скула“. В снетото писмено обяснение и проведения разговор с подс. Р. Р. Р., същият твърди, че докато бил в коридора на групата, подс. С. Зорницов Н. го е хванал за врата и заедно са отишли до спално помещение № 9, където по негови данни подс. С. Зорницов Н., подс.Д. Н. М. и л. св. И. П. Б. са искали да им преведе пари.

Също споделя, че л. св. И. П. Б. и подс. Д. Н. М. са употребили физическа сила спряно него, докато подс. С. Зорницов Н. е бил в спалното помещение и е гледал какво се случва.

В снетото писмено обяснение и проведения разговор с л. св. И. П. Б. същият заявява, че и двамата с подс.Р. са употребили физическа сила един към друг. В снетото писмено обяснение и проведения разговор с подс. Д. М., същият категорично отрича да е бил на територията на спалното си помещение, като причина за това е, че е бил в съседното спално помещение и е помагал с почистването му след извършен ремонт. В снетото писмено обяснение и проведения разговор с подс. С. Зорницов Н., същият твърди, че не се е стигнало до саморазправа. Твърди, че е извел л. св. И. П. Б. от спалното, помещение и няма представа след това какво се е случило.

От свалените видеозаписи е установено, че подс. Д. Н. М. наистина не е бил на територията на 9-то спално помещение в дадения момент, а е помагал с почистването на-спално помещение № 10.

Предвид гореизложеното, началника на Затвора С. е стигнал до заключение, че л. св. И. П. Б. е употребил физическа сила спрямо подс. Р. Р. Р., което е нарушение на разпоредбите заложили в ЗИНЗС.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от съдържащите се в административната преписка доказателства: докладна записка на инспектор Х. Б. – ИСДВР 11-та група и МСЦ, докладна записка на инспектор К. П. К. – главен надзирател 2-ра степен в Затвора С., сведение от Р. Р. Р. от 03.01.2025 г., формуляр за регистриране на травматични увреждания на лишен от свобода/задържан под стража – Р. Р. Р. от 03.01.2025 г., обяснение от И. П. Б. от 03.01.2025 г., обяснение от Р. Р. Р. от 03.01.2025 г., обяснение от Д. Н. М. от 03.01.2025 г., обяснение от С. Зорницов Н. от 03.01.2025 г., обяснения от Р. А. С. от 01.03.2024 г., обяснение от А. И. Т. от 01.03.2024 г., обяснение от Б. П. Р. от 03.01.2025 г., обяснение от Б. С. С. от 03.01.2025 г., обяснение от Р. М. П. от 03.01.2025 г., обяснение от В. Ц. С. от 03.01.2025 г., обяснение от П. Г. П. от 03.01.2025 г., съобщение от инспектор К. П. К. – главен надзирател 2-ра степен в Затвора С..

Съгласно протокол № 20 от 11.03.2025 г., съставен на основание чл.35, ал.1 ППЗИНЗС л.св. И. П. Б. е изслушан от Комисията по разпределение на лишените от свобода към Затвора – С., на основание чл.105 ЗИНЗС, вр. чл.89, ал.2 ППЗИНЗС. Взето е решение същият да бъде наказан с дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от десет денонощия“.

Въз основа на взетото от Комисията решение е издадена Заповед № 130 от 11.03.2025 г. на началник на Затвора [населено място], с която на жалбоподателя на основание чл.101, т.7, вр. чл.104, ал.1 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“, за нарушение чл. 96, т. 3 и

чл. 97, т. 1, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 ЗИНЗС. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Актът е издаден от компетентен административен орган по чл.104, ал.1 от ЗИНЗС и в пределите на неговата власт. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

Оспореният акт е мотивиран по см. на чл.59, ал.2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Началника на Затвора- [населено място] е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Заповедта е мотивирана, като изчерпателно са посочени както правните, така и фактическите основания за постановяването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, като по този начин се осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издаденото решение /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Не се констатираха съществени нарушения на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл.106, ал.1 от ЗИНЗС срокове за издаването на акта.

Жалбоподателят И. П. Б. е дал писмени обяснения, такива са депозираните от други лица, които са изложили своите сведения по случая. Административният орган, преди налагане на дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Съобразено е също и изискването на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС, като на 11.03.2025 г. преди налагане на наказанието е изслушан И. П. Б..

Приетата от административния орган фактическа обстановка е изцяло съобразена с констатираните по преписката обстоятелства. Извършена е проверка и разследване по случая и са установени действителните събития, настъпили на 03.01.2025г. Заповедта е и материалноправно законосъобразна и не е налице отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

С оспорената заповед е прието, че с поведението си лицето е нарушило чл. чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС. Вмененото дисциплинарно нарушение е доказано и безспорно извършено, което се установява от наличните в административната преписка доказателства, приети по делото, а именно: докладна записка на инспектор Х. Б. – ИСДВР 11-та група и МСЦ, докладна записка на инспектор К. П. К. – главен надзирател 2-ра степен в Затвора С., сведение от Р. Р. Р. от 03.01.2025 г., формуляр за регистриране на травматични увреждания на

лишен от свобода/задържан под стража – Р. Р. Р. от 03.01.2025 г., обяснение от И. П. Б. от 03.01.2025 г., обяснение от Р. Р. Р. от 03.01.2025 г., обяснение от Д. Н. М. от 03.01.2025 г., обяснение от С. Зорницов Н. от 03.01.2025 г., обяснения от Р. А. С. от 01.03.2024 г., обяснение от А. И. Т. от 01.03.2024 г., обяснение от Б. П. Р. от 03.01.2025 г., обяснение от Б. С. С. от 03.01.2025 г., обяснение от Р. М. П. от 03.01.2025 г., обяснение от В. Ц. С. от 03.01.2025 г., обяснение от П. Г. П. от 03.01.2025 г., съобщение от инспектор К. П. К. – главен надзирател 2-ра степен в Затвора С..

Анализът на събраните по делото писмени доказателства и установената фактическа обстановка дават основание на съда да приеме за безспорно доказано, че с поведението си лишеният от свобода не е изпълнил задълженията си по чл. 96, т. 3 от ЗИНЗС – да спазва установените правила. Действията на лишения от свобода представляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 от ЗИНЗС – същите са извършени виновно и нарушават установения вътрешен ред. Деянието съставлява и нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС – неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място и физическа саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава предвидени в ЗИНЗС. При проведеното дисциплинарното производство е спазено изискването по чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС, като лишеният от свобода е изслушан от наказващия орган. Спазени са сроковете по чл.106, ал.1 и ал.2 ЗИНЗС.

Съгласно нормата на чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС, дисциплинарните наказания по чл. 101, т. 7 и т. 8 могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5.

От приложените по делото доказателства не се установяват наложени на жалбоподателя наказания.

При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, началникът на Затвора - [населено място] е съобразил характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на задържаното лице към него, като наложеното наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС се явява съразмерно и адекватно на степента на провинението. Санкцията „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“ е пропорционална и не се налага времетраенето на наказанието да бъде редуцирано за по-кратък срок.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона при изпълнението на наказанията да се осъществява контрол върху поведението на задържаните лица за ограничаване на възможността да извършват други престъпления и да причиняват вреди на обществото /чл.2, т.1 от ЗИНЗС/. Този контрол включва и налагането на дисциплинарни наказания за извършени нарушения на разпоредбите на ЗИНЗС, забраняващи физическата разправа в местата за изтърпяване на наказанията.

Съжденията на административния орган, обективирани в заповедта са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно хипотезата на чл.100, ал.1, във вр. ал.2, т.7 и чл. 101, т.7 от ЗИНЗС.

Окончателните правни изводи съдът формира, като приложи правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за

неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна И. П. Б. правни последици.

При налагане на наказанието са съобразени характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние по смисъла на чл.102, ал.1 ЗИНЗС, поради което наложеното дисциплинарно наказание е правилно и законосъобразно, предвид изложените мотиви и правни основания в процесната заповед.

Съобразени са и останалите предвидени от закона предпоставки, като цялостно поведение на лицето и отражението на деянието върху останалите лишени от свобода и служителите на затвора.

При така установените факти по делото, съдът приема, че процесната заповед е издадена в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което следва да бъде потвърдена.

По делото не се претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 111, ал. 6, т. 1 ЗИНЗС, Административен съд София-град, Трето отделение, 57-ми състав

#### РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 130 от 11.03.2025 г. на началник на Затвора [населено място], с която на основание чл.101, т.7, вр. чл.104, ал.1 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“, за нарушение чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване на основание чл.111, ал.7 от ЗИНЗС пред тричленен състав на Административен съд София-град с касационна жалба в 14 дневен срок от днес.

ПРЕПИС от акта да се изпрати незабавно на страните по делото.